

TISKOVÁ ZPRÁVA

Přes 11 průměrných ročních platů stojí v Česku nový byt, jde o časovanou bombu, zaznělo ve Sněmovně: kulatý stůl k dostupnému bydlení otevřel diskusi o potřebě legislativních změn

Praha, 25. listopadu 2020

Bytová krize naplno zasáhla Česko, podle statistik stojí nový byt 11,4 průměrných ročních platů. Pomoci by přitom mohly konkrétní legislativní změny, zaznělo u kulatého stolu na téma dostupného bydlení. Ve spolupráci s Ministerstvem pro místní rozvoj, municipalitami i neziskovým sektorem ho včera ve Sněmovně uspořádala poslankyně Monika Červíčková (ANO).

Bydlení v Česku? Podle aktuálních statistik potřebujete 11,4 průměrných ročních platů, abyste si tu mohli pořídit nový 70metrový byt. Pokud ovšem toužíte po pražské adrese, připravte se ještě na výrazně delší spojení – byty v našem hlavním městě patří k nejdražším ve střední Evropě. Co s tím?

Především začít už konečně bytovou krizi řešit, včera bylo pozdě, říká poslankyně Monika Červíčková (ANO). Včera proto [k tématu rozvoje dostupného bydlení uspořádala online kulatý stůl](#), kterého se zúčastnili zástupci Ministerstva pro místní rozvoj, municipalit, Asociace developerů i neziskového sektoru. Cílem jednání bylo hledat cesty, jak bytové podmínky v Česku zlepšit. **„Jde o problém, který se týká nás všech - i těch, kdo už mají bydlení vyřešené. Když totiž necháme na ulici zdravotníky, hasiče, učitele, mladé rodiny, ale také seniory nebo handicapované, jen stěží budou obce schopné pokrýt potřeby svých obyvatel a zajistit pro ně stabilní životní prostředí,“** uvedla Červíčková.

Podle poslankyně je přitom potřeba začít krizi řešit od základů a definovat nejprve relevantní pojmy. „Dostupné“ bydlení se totiž často zaměňuje s bydlením „sociálním“, což nikdy nebylo a není to samé. Právě zákonná definice těchto pojmů je přitom zásadní pro to, aby se na ně dala nabalit kvalitní legislativa, jak potvrzuje i Jana Hanzlíková, náměstkyně pro řízení sekce bydlení a sociálního začleňování Ministerstva pro místní rozvoj, která se kulatého stolu rovněž zúčastnila: **„Aktuálně intenzivně pracujeme na přípravě zákona o dostupnosti bydlení, který by měl být zaměřen jak na oblast dostupného a sociálního bydlení, tak na podporu rozvoje bydlení družstevního. Cílem zákona je primárně definovat klíčové pojmy, tedy co je dostupné a co sociální bydlení, jaká kritéria musí splňovat sociálně dostupný byt a jakému typu domácnosti je určen. Zároveň chceme definovat podmínky nájmu jednotlivých kategorií bytů,“** vysvětlila Hanzlíková.

Zmíněný návrh zákona by měl být hotový do 31. května příštího roku, v případě přijetí by pak sloužil jako nezbytný základ pro aktivní řešení bytové krize. Jak ale dodává Červíčková, zároveň je nutné počítat s tím, že **„... bytová situace není ve všech koutech republiky stejná. Jako poslankyně za Prahu je mi nejvíc smutno právě z bytových podmínek v našem hlavním městě, které se pomalu, ale jistě proměňuje ve skanzen. A ceny bytů (i nájmu) tomu přímo odpovídají.“**

Otázka možných řešení specifické bytové situace v Praze tak byla jedním z akcentovaných témat kulatého stolu, které ve svém příspěvku zmínil nejen Jiří Klíma, ředitel odboru politiky bydlení Ministerstva pro místní rozvoj, ale také místostarosta Městské části Praha 11 a zastupitel hl. m. Prahy Ondřej Prokop (ANO): „**Hlubku problému umocňují letošní čísla, kdy i navzdory koronavirové krizi a uvolnění mnoha tisíc bytů po AirBnB ceny bytů v Praze stále rostou. Hlavní město i jednotlivé městské části mají přitom jen velmi omezené nástroje, jak problému s bydlením čelit, přistoupit k legislativním změnám je tedy skutečně na místě. V rámci kulatého stolu jsem navrhoval dvě. První z nich je již v běhu, a to nový stavební zákon, jehož přijetí je pro zlepšení bytové situace nezbytné. Zadruhé by bylo vhodné otevřít diskusi o rozpočtovém určení daní vybraných z prodaných bytů. Na daních teď totiž ve státním rozpočtu končí přes milion korun z každého prodaného bytu. Tyto prostředky se tím pádem nevrací do lokality, kde byt (daň) vznikl, a samosprávy tak nemají kde brát prostředky na stavbu školek, škol nebo parků,**“ dodal Prokop.

Nedostatečnost české legislativy nicméně není jediným kamenem úrazu, tím dalším je například implementace evropských „ekologických“ norem podmiňujících novou výstavbu do českého právního řádu. Ačkoliv tyto normy vydává EU v podobě doporučení a řada dalších členských zemí s nimi jako s doporučeními pracuje, v Česku se velmi často závazně propisují do zákona. Otázka, proč tomu tak je, bude předmětem dalšího kulatého stolu na téma dostupného bydlení, který by měl v Poslanecké sněmovně proběhnout začátkem příštího roku. Tentokrát budou jako zdroj inspirace přizváni i zahraniční hosté, jejichž země se s bytovou krizí úspěšně popraly.

Celý záznam dnešního kulatého stolu najdete [ZDE](#).